

Sagalunds svar på begäran om utlåtande för förslag på museipolitiskt program .

Det är svårt att förstå förslaget eftersom jag inte fått läsa förslaget på mitt modersmål svenska. Skall dock försöka ge ett utlåtande från Sagalunds museistiftelse som handhar Sagalunds museum, Dalsbruks bruksmuseum och Björkboda låsmuseum. Totalt sett finns det mycket fiffiga lösningar i programmet och en bra vision. Visionen påminner mycket om vårt museums framtidsvision för år 2025. Hur man mera skall börja öppna sig utåt mot samhället och få in frivilliga i verksamheten och nya samarbetspartner. Vårt museum har dock länge fungerat på detta sätt. Vi har haft organiserad volontärverksamhet i över 20 års tid.

Vi går ut i samhället med minneskappsäckar, samarbetar med åldringshem, arbetscentraler, dagcenter och öppna vården. Vi har provat på museiterapigrupper, grupper för utvecklingsstörda och andra funktionshinder. Annorlunda verksamhet som baknings- och bastuverksamhet.

I samband med flytten av Falla lantgården till Sagalund fick vi ökat vår byggnadsvårds verksamhet, i år utkommer en skrift för skolelever i byggnadsvård. Ekologisk odling är huvudtemat i samband med vår skolträdgårdslands verksamhet. I samband med den har vi också gjort en metodhandbok för skolor. Den museipedagogiska biten är ytterst viktig för oss.

I våra museum är det ganska naturligt att försöka nå nya finansieringsmodeller, det har vi redan sysslat med under många år. Vi jobbar parallellt med stiftelsen, vänföreningen och frivilliga. Vi har hela tiden på gång olika typs projektsamarbeten med olika samarbetspartner i samhället. Samarbete med föreningar, 4H-klubbar och andra museer. Under 20 års tid har vi redan haft åboländskt samarbete med lokala hembygds museer som annars sköts helt på frivillig basis och hjälpt dem i fråga om barnverksamhet och tidsresor. Vi har länge försökt jobba med föreningar och erbjuda program och upplevelser åt olika målgrupper i samhället. Seniorgrupper, asylgrupper, flyktinggrupper, mamma-barn grupper mm.

I över 20 års tid har vi haft museiklubbverksamhet, och många av dem som gått i klubben har senare börjat jobba i museet och senare studerat museala ämnen vid universitetet. Ser det som en typisk mentorverksamhet. Likadan mentorverksamhet har vi haft i samband med prentisverksamheten inom Eugeniaföreningen. Jakten Eugenia byggdes på Sagalunds gård för 20 år sedan för att återuppliva traditioner kring fartygsbygge och föra vidare kunskaper om seglationstraditioner.

Vi har ända sedan 1980-talet haft samarbete med Åbo Akademi studeranden i etnologi, folkloristik och museologi, senare även med Turun Yliopisto.

Det är ganska svårt att förstå hur maakunta – museo modellen kommer att fungera i praktiken. Den är ganska oklart beskriven.

Vi har börjat digitalisera våra samlingar redan på 1980-talet. Vårt digitala bildarkiv har funnits på nätet i ca 15 års tid. Vi vill gärna också få våra föremålssamlingar ut på nätet. Att digitalisera och öppna sig utåt är positivt, men ger tyvärr i sig själv ingen finansiering. Vilket förstås kan vara svårt med minskade allmänna resurser.

Det som mest oroar är den osäkra finansiella delen där såväl de statliga som de kommunala bidragen hela tiden visar en nedåtgående trend. Vi önskar att kunna hålla kvar vår kunniga personal och jobbar fullt ut med att den egna finansieringsdelen skulle fås att öka.

Men den osäkra finansieringssituationen gör att det är svårt att planera utvecklingen av museiverksamheten i sin helhet framåt.